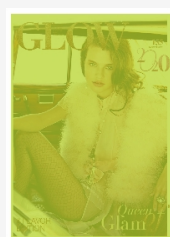

Πηγή: GLOW **Σελ.:** 54,56
Επιφάνεια: 731.14 cm² **Αρθρογράφος:**
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ημερομηνία έκδοσης: 01-01-2020
Κυκλοφορία: 0

GLOW ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 54

ARTS Glow

Η κουλτούρα της τέχνης και της δημιουργικότητας μέσα από πρόσωπα και εκδηλώσεις.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ- ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΥΗ ΚΑΛΛΙΝΗ

INTERVIEW

SHE'S GOT RHYTHM!

Συναντήσαμε την ταλαντούχα τραγουδίστρια και συνθέτρια Μαρίνα Σάττι, λίγο πριν ανέβει στη σκηνή του Μεγάρου Μουσικής για να ερμηνεύσει jazz επιτυχίες στην πρωτοχρονιάτικη συναυλία της **Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης**.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΠΙΝΕΛΟΠΙ GERASIMOU

Πόσο καιρό έχεις να έρθεις στη Θεσσαλονίκη και πώς νιώθεις που θα βρεθείς ξανά εδώ; Η αλήθεια είναι ότι ξαναέρθη πρόσφατα, στις αρχές Νοεμβρίου, με αφορμή το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, όπου και παρουσιάσαμε το «YALLA!» σ' ένα κλειστό event στην Αίγλη. Είναι πάντα ωραίο να έρχομαι στη Θεσσαλονίκη. Νομίζω πως η παρουσία της θάλασσας δίπλα στο κέντρο της πόλης -ίσως μου θυμίζει το Ηράκλειο Κρήτης όπου μεγάλωσα- σχεδόν μου «επιβάλλει» μια διάθεση για χαλαρότητα και ξεκούραση, παρόλο που τις περισσότερες φορές έρχομαι για επαγγελματικές υποχρεώσεις. **Το "I Got Rhythm" είναι μία ξεχωριστή πρωτοχρονιάτικη συναυλία στην οποία ερμηνεύεις jazz ακούσματα και γνωστά τραγούδια από το Χόλιγουντ και το Μπροντγουέι. Πώς τα πας με αυτά τα είδη μουσικής;** Δέχτηκα την τιμητική πρόταση να συνεργαστώ με την **Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης** σε μια συναυλία με ρεπεριτόριο του George Gershwin. Ίσως δεν το αναφέρω συχνά, αλλά με έναν τρόπο αφειρία της τωρινής μου πορείας ήταν οι jazz σπουδές μου. Κέρδισα μια υποτροφία για το Berklee College of Music της Βοστώνης τραγουδώντας ένα jazz standard του Charlie Parker, μια μπαλάντα του Bill Evans και αυτοσχεδιάζοντας στο "Blues for Alice". Στην Αμερική ήρθα σε επαφή μ' αυτό που ονομάζουμε "world jazz" κι έτσι τραγούδησα για πρώτη φορά ελληνικό και αραβικό ρεπεριτόριο. Στη συνέχεια, άρχισα να μελετώ τα τραγούδια των Βαλκανίων και κάπως έτσι έφτιασα πιο κοντά σ' αυτό που κάνω σήμερα. Αν κι έχει περάσει καιρός από την τελευταία φορά που τραγούδησα κάποιο τραγούδι του Gershwin, λοιπόν, η πρόταση αυτή κινητοποιήσει και μέσα μου. Είναι μια πρόκληση και μια αφορμή να δω πού βρίσκομαι αυτήν τη στιγμή σε σχέση και με το ιζαζ ρεπεριτόριο που κάποτε με καθόρισε τόσο.

Στα πρώτα σου βήματα είχες διεκδικήσει και την υποτροφία Μαρία Κάλλας για να σπουδάσεις όπερα στη Βιέννη. Πώς «κοιμήται» η όπερα στο παζλ των ενδιαφερόντων σου; Η αλήθεια είναι πως μόλις τελείωσα το σχολείο στο Ηράκλειο, μετακόμισα στην Αθήνα για να σπουδάσω Αρχιτεκτονική στο ΕΜΠ, ενώ ταυτόχρονα ξεκίνησα σπουδές ιζαζ μουσικής και κλασικού τραγουδιού στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας. Κάποια στιγμή, μόλις πήρα το δίπλωμά μου στο κλασικό τραγούδι, προσπάθησα να διεκδικήσω την υποτροφία Κάλλας, αλλά δεν τα κατάφερα. Κι έτσι, σε μια περίοδο που ήθελα να φύγω στο εξωτερικό και να περπατήσω σε καινούρια μονοπάτια, δοκίμασα για μια υποτροφία στο Berkley, την κέρδισα και κάπως έτσι βρέθηκα στη Βοστώνη των ΗΠΑ. Η όπερα -ακόμα και σήμερα- είναι μεγάλη μου αγάπη, νιώθω πελώριο δέος απέναντι σε αυτόν τον τεράστιο μουσικό κόσμο, αλλά ως τραγουδίστρια πλέον έχω απομακρυνθεί πολύ απ' αυτό και στο κομμάτι της μελέτης, αλλά και του τρόπου ζωής μου.

Τι άγγιξη κάνεις ανιόν τον καιρό; Είμαι στο σιούντιο και δουλεύω πάνω σε καινούρια μουσική. Είναι ένα πρότζεκτ με το οποίο ασχολούμαι τα τελευταία δύο χρόνια και σιγά σιγά φαίνεται να ολοκληρώνεται. Ταυτόχρονα περιοδεύουμε με το "YALLA!", ένα show που έχουμε τίσει από το καλοκαίρι του 2018 και που περιλαμβάνει παραδοσιακούς ήχους αυτής της πλευράς του κόσμου, της Ανατολικής Μεσογείου -ελληνικούς, αραβικούς, βαλκανικούς- σε συνδυασμό με urban, pop και ηλεκτρονικά στοιχεία, χορογραφίες κι αισθητική. Είχα πάντα το όνειρο να μπορώ να ταξιδέψω τον κόσμο με τη μουσική και φαίνεται σιγά - σιγά να γίνεται πραγματικότητα. Ως τώρα έχουμε ταξιδέψει σε Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο, Νέα Υόρκη και πρόσφατα, εμφανιστήκαμε στο WOMEX, που πραγματοποιήθηκε στη Φινλανδία. Κάποιοι από τους επόμενους σταθμούς περιλαμβάνουν τα Trans Musicales Festival, Eurosonic Festival, Womadelaide Festival στην Αυστραλία και Womad Festival στη Νέα Ζηλανδία. Ανυπομονώ να δω τι μας επιφυλλάσει το μέλλον! **Πώς είναι να δουλεύεις με ποικιληθείς ομάδες, όπως η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ή χορωδίες; Και γιατί σου αρέσει αυτό;** Κάθε ομάδα, μεγαλύτερη ή μικρότερη, είναι ένα κοινωνικό σύνολο, ένας ζωντανός οργανισμός. Και πάντα έβρισκα ενδιαφέρον να δουλεύω με ομάδες και να τις παρατηρώ. Από πολύ μικρή αγαπούσα τις χορωδίες και τη χορωδιακή μουσική. Τα τελευταία δύο χρόνια, έχω δημιουργήσει κι

γυναικεία χορωδία chœurs, μια ομάδα 50 κοριτσιών ηλικίας 13-45 ετών, που έχει μετασχηματιστεί σ' ένα καλλιτεχνικό φυτώριο, όπου εκτός από μουσική και πολυφωνικό τραγούδι, μελετάμε και υποκριτική, θεατρικό ρεπερτόριο και χορό με καταξιωμένους καθηγητές-καλλιτέχνες. Πλέον, έχουμε αναπτύξει και μια σταθερή συνεργασία με την Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής -συγκεκριμένα με τα εκπαιδευτικά προγράμματα- και νιώθουμε όλες πολύ ευτυχείς, γιατί με την αρωγή τους μπορούμε να υπάρχουμε και να εξελισσόμαστε. **Από τη μεριά του πατέρα σου έχεις αραβική καταγωγή. Πόσο σε επηρέασε αυτό μεγάλωνοντας και πώς διαχειρίζοσιν την ταυτότητά σου;** Σαφώς μ' έχει επηρεάσει, όπως και το σιδηροπτό με το οποίο ερχόμαστε σ' επαφή μέσα στην πορεία μας, και πόσο μάλλον στα παιδικά μας χρόνια. Το θέμα της εξερεύνησης της ταυτότητάς μου ήταν κάτι που πάντα με απασχολούσε. Όλες αυτές οι διαφορετικές πληροφορίες που δεχόμουν από μικρή, λόγω της διπλής μου καταγωγής, φαίνονταν ανηφαϊκές και δεν ήξερα πώς να τις τοποθετήσω δίπλα - δίπλα και να τις κάνω να βγάλουν νόημα. Βασικά έψαχνα να κάνω τον εαυτό μου να «βγάζει νόημα».

Όταν σταμάτησα να τις αντιμετωπίζω ως ανηφαϊκές, πούχασα και αποδέχτηκα την ταυτότητά μου. Κι αισθάνομαι πως αυτή η αποδοχή εισχωρεί ολοένα και περισσότερο και στη μουσική μου. **Από τη μεγάλη επιτυχία του single «Μάντισσα» μέχρι σήμερα έχουν περάσει 2,5 χρόνια. Τι έχει αβηλάξει στη Μαρίνα Σάτι μέσα σε αυτό το διάστημα;** Έχω μάθει να ερμπετεύομαι. Εμένα, τα συναισθήματα και το ένσικτό μου, τους ανθρώπους γύρω μου και τη ζωή που τα φέρνει όλα, όταν είναι η ώρα να έρθουν. **Τι εύχεσαι να σου φέρει η νέα χρονιά;** Εύχομαι να μπορώ να έχω τους ανθρώπους που αγαπώ γύρω μου, να είμαστε καλά και να δούμε το έδαφος, που εδώ και κάποιο καιρό καλλιεργούμε, ν' ανθίσει ακόμα περισσότερο. **Θα έλεγες «όχι» σ' έναν μεγάλο έρωτα;** Ποιος θα έλεγε «όχι» σ' έναν μεγάλο έρωτα;

Info: Η πρωτοχρονιάτικη συναυλία της **ΚΟΘ "I Got Rhythm"** θα πραγματοποιηθεί στις 1 & 2 Ιανουαρίου 2020, στις 19.00, στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης (αίθουσα Φίλων Μουσικής Μ1). www.tch.gr